

הידברות

עונג לבת

פרשת נשא | גליון 251 | ה' סיוון תשע"ו

לתגובות: oneg.shabat@hidabroot.org

אתר הידברות החדש

www.hidabroot.org

העלון מוקדש לע"נ נעמי כהן בת מטילה | לע"נ מורוריד מלכה בת שרה ויוסף | לע"נ אברהם איובי בן שרה | לרפואה שלמה ופרנסה טובה אברהם בן זלדה | לברכה והצלחה וכל הישועות אלמוז בן חנה לע"נ מרגלית בת עוואד וזוהרה **להקדשת העלון חייגו: 073-2221388**

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת ומוצאי חג	מוצאי שבת	כניסת השבת
ירושלים	24:04	20:27	19:09
תל אביב	20:59	20:30	19:26
חיפה	21:03	20:34	19:20
באר שבע	21:00	20:27	19:25

בחסות יקבי ירושלים

סיבה טובה להרים ראש

גם אם יהודי נפל לחטא - אל לו להתייאש. תמיד הוא יישאר חלק מהעם הנבחר, ולעולם תהיה לו אפשרות לחזור ולתקן את מעשיו

ראש ארגון הידברות - הרב זמיר כהן

פרשת השבוע ממשיכה את ספירת בני ישראל, ופוחתת בציווי למנות את בני גרשון: "נשא את ראש בני גרשון גם הם לבית אבתם למשפחתם" (במדבר ד, כב). לפי פשוטו, מורה הקב"ה למשה רבנו למנות גם את מספרם של בני גרשון, לאחר שמנה את מספרם של שבטי ישראל ושל בני קהת משבט לוי. אלא שיש להבין, מדוע נקט ספירה בלשון הרמת ראש - "נשא את ראש", הלא היה לו לומר "מנה את בני גרשון?"

אולם ככל פסוק בתורה, רמז יש כאן. ישנם אנשים שעקב נפילה בחטא בעבר או בהווה, מרגישים כגרושים מנחלת ה' ומרוחקים מקרבתו. אנשים אלה נופלים בייאוש בקלות רבה, וממשיכים לרדת מטה מטה. לאלה קורא הכתוב "בני גרשון". בן מלשון שייכות (כמו "בן תורה"), אדם ששייך את עצמו לתורה). סבורים הם כי הנם מגורשים לעד מקרבת ה'. עליהם אמר הקב"ה למשה רבנו: הרם את ראשם של הסבורים כי הם גרושים מלפני, והסבר להם כי הם שייכים לממלכת כהנים וגוי קדוש, שיתבוננו כי "גם הם", ככל יהודי אחר, מתייחסים "לבית אבתם למשפחתם". ובן מלך, תמיד נשאר שייך לשושלת המלכות ואין ייאוש ממנו. מתוך כך ראוי להתבונן בעניין נוסף.

10% מאוכלוסיית בעולם סובלים מחרדות חברתיות. מחקרים הוכיחו, כי עיקר הגורם לחרדה חברתית הוא הצורך של הסובל להוכיח את עצמו. שהוא מוצלח, שהוא בסדר גמור, שהוא חכם, שהוא נראה טוב, וכך בשאר עניינים החשובים בעיני הבריות. חרדה זו גורמת לאותו אדם לחוש מגורש מהחברה והסביבה, וממילא להתנהלות ירודה שסבל רב כרוך בה.

מדוע צדיקים נהרגו?

לבדו בכולל

סיפורי צדיקים לילדים

ומה יעשה להינצל מסכנה חרדתית זו? על ידי שירגיל עצמו לחשוב תמיד כי המדד למעלותיו הוא איך הוא נראה בעיני הבורא ולא בעיני בני אדם, וכך לבטל את התלות בהם. זאת ועוד שלם בינו לבין עצמו, בינו לבין בוראו, ובינו לבין זולתו. את זאת משיגים על ידי שלושת העמודים שעליהם העולם עומד: **תורה, עבודה** (קרבנות, וכיום - תפילה), ו**גמילות חסדים**. **התורה** - מאירה את נשמת האדם הלומד אותה באור פנימי אלוקי, חושפת בפניו את סודות טבע הבריאה מהצד הרוחני שלהם, שזהו בעצם סוד המצוות, וגם מחכימה את האדם בכל חכמות העולם. לפיכך לימוד התורה ממלא את האדם ומביא אותו להיות שלם בינו לבין עצמו.

תפילה - אותיות תפילה. פתילת הנר מקשרת בין השמן או השעווה החומרים לאש הרוחנית. וכך התפילה בה הוא פונה לבורא עולם, מקשרת בין האדם החי בעולם החומרי לבין הבורא יתברך. **גמילות חסדים** - יש אדם שבידו לגמול חסד בגופו, בהתנדבות לסייע. יש בממונו - כאשר נותן ומעניק. יש בדיבורו - על ידי שיח עם אדם מבוגר או גלמוד או שבור. ונכלל בזה דברי שבח ומחמאות לכל סובביו. ויש גמילות חסד בהקשבה לקשיי רעיותו ולצרות הזולת. וכבר אמר ה"בני יששכר", כי מי שמקשיב בסבלנות לצרותיהם של אחרים השופכים לפניו את מר לבם, זוכה שהקב"ה ישמור עליו שאותן צרות לא יגיעו אליו לעולם. החסד מביא את האדם להיות שלם בינו לבין זולתו.

וזהו עומק כוונת המשנה באומרה כי על שלושת אלה "העולם עומד". לא רק מצד ההשפעה השמימית מבחינה סגולית לקיום הבריאה, אלא גם עצם עמידת האנושות בעולם באופן בריא וטוב. שבת שלום.

העלון עטון גניזה | נא להימנע מקריאת המדעות הפרטיות בשבת

שאל את הרב?

מאת הרב אברהם יוסף, רב העיר חולון

ואין כל כך טורח ואריכות בתפילה, צריך להשתדל ללמוד כל הלילה, כיוון שבילילה זה מקבלים את מכסת הלימוד לכל השנה.

בראש, והולך לנוח בערב החג כדי מה שיוכל, שעל ידי המנוחה יוכל להעביר את הלילה וגם להתפלל ביישוב הדעת. ובפרט בחג השבועות שהנך הוא מוקדם,

כל הלילה תפילת שחרית שלו תהיה מבולבלת, אינו רשאי להישאר ער כל הלילה, אלא ינוח שעה-שעתיים כנדרש, כדי להתפלל ביישוב הדעת. והחכם עיניו

● בכל שנה אני נשאר ער בליל שבועות, אך תפילת שחרית מתנהלת בעייפות ובעצבנות בשל כך. מה כדאי לעשות? אדם שיועד בעצמו שאם יישאר ער

- ✓ מרצים מהשורה
- ✓ בריכה מקורה
- ✓ הראשונה
- ✓ ומחוממת
- ✓ ארוחות גרמה
- ✓ חדר כושר
- ✓ חדרים מפוארים
- ✓ אורה נפלאה

שבת מרעננת במלון המפואר ומדה ירושלים

הרב זמיר כהן הרב **אבנר קוואס** שמעון פרץ

הרבנית **ימימה מזרחי**

פרשת קורח
כ"ה-כ"ו סיוון 1-2/7

לפרטים והזמנות חייגו: **073-2221270** מס' המקומות מוגבל

את תפילות השבת יגיעם הפייטן בניסין דנישמן

אם הכל תלוי במידת הביטחון, מדוע היו צדיקים שנהרגו?

אם מספיק לבטוח ולבקש כדי להינצל, אז מדוע היו צדיקים שנהרגו?

זהו הביטחון במידת הרחמים של ה', וצדיקים גדולים זכו להשגחה גלויה באמצעותה.

מידת הדין: מידה זו מייצגת את מלכותו וחכמתו של ה', את הצדק שלו כלפי נבראיו אף שהנהגתו נסתרת מאתנו בעולם הזה, ותהיה גלויה רק בעולם הבא. צדיקים שפועלים על פי מידה זו, מגלים את ביטחונם בה' על ידי הפגנת אמונתם בצדק האלוהי בכל מצב - אפילו בחושך הגדול ביותר, ומתוך הסתר פנים גדול, הם מכריזים שהכול נועד לטובה, שכשם שרופא מתקן את הגוף, כך ה' מתקן את נשמתם בדרך הטובה ביותר שיש, והם מודים על הייסורים, וכך זוכים לקדש שם שמים בעולם. צדיקים גדולים ביקשו לקדש שם שמים ע"י קבלת הייסורים באהבה, ורבים מהם זכו להגיע לדרגות מופלאות ואדירות על ידי הייסורים ובמותם. כידוע רבי עקיבא אשר קיבל על עצמו להיהרג על קידוש השם באומרו לתלמידיו: "ואהבת את ה' אלוהיך בכל... נפשך - אפילו נוטל את נשמתך. אמרתי מתי יבוא לידי ואקיימנו?" (ברכות סא, ב).

המשך בעמוד 5...

מידת הרחמים ומידת הדין. לכן קיימות שתי דרכים עיקריות לבטוח בה' ולקיים את רצונו.

מידת הרחמים: מידה זו פונה לרחמיו של הקב"ה ורצונו להטיב לנבראיו בצורה גלויה בעולם הזה. היו צדיקים גדולים אשר ביקשו להרבות את כבוד ה' בעולם על ידי הפגנת הביטחון שלהם במידת הרחמים, ובכך אכן זכו לנסים גדולים וגלויים שהרבו אמונה בעולם. ביניהם היו ידועים רבי נחום איש גמזו ורבי חנינא בן דוסא, אשר נעשו להם ניסים גלויים בכח מידת הביטחון.

זוהי אחת הדרכים המפורסמות בעבודת השם, וכדי להשיגה על האדם להיות תמים ושלם באמונתו בה' - ללא ספיקות כלל. עליו לבטל את האני שלו, כלומר להכיר בעובדה שחסדיו של ה' מגיעים אליו בחסד מוחלט, להבין בעומק לבו שהוא אינו ראוי לקבל דבר מצד מעשיו, כך שהוא מצפה לרחמים שהם לפניו משורת הדין. כפי שאומר דוד המלך ע"ה: "...כגמול עלי אמו, כגמול עלי נפשי" (תהלים פרק קלא, ב), כלומר שהוא בוטח בה' כתינוק הבוטח באמו, ויודע שבלעדיה לא ישרוד.

יעקב שואל: "שלום רב. בהרצאות אודות מידת הביטחון מזכירים הרבה את הפסוק בתהלים (לב, י): 'רבים מכאובים לרשע, והבוטח בה' חסד יסובבנו'. שמעתי סיפור על רב חשוב שהקים תלמודי תורה עם תרומות שהוא בכלל לא ביקש, והכל בזכות מידת הביטחון שלו. אם כך המציאות הפשוטה, אז מדוע רבי עקיבא והרבה צדיקים נהרגו בייסורים? הרי הם ודאי בטחו בה', ומדוע ההצלה לא הגיעה?"

שלום וברכה יעקב, ותודה על שאלתך. הקב"ה פועל בעולמו בשתי דרכים עיקריות:

על סדר היום

מאת הרב שי עמר

נפשו לעסוק בגמרא וכדומה שלכל הפחות ילמד את סדר התנ"ך וקטע מהזוהר הקדוש.

ה. סדר הלימוד של לילה קדוש זה, מורכב משני הסדרים של המקובלים הרמ"ק (רבי משה קורדוברו זיע"א) והאר"י ז"ל. וכן כתב רבנו הבן איש חי זיע"א (פרשת במדבר אות ג) שהלימוד המתוקן בלילה הזה עושה פרי גדול למעלה וממשיך לנפש האדם קדושה וטהרה. וכן כתב במנהגי חתם סופר שאמר כל סדר התיקון הנדפס עם תלמידיו הסמוכים עליו, וכ"כ משמרת שלום ס' ל"ט אות ג' שהיה אומר כסדר הנדפס, ואין לשנות. והחשוב ביותר שלא יהא יושב בטל ומדבר דברים בטלים.

ו. מותר לו להתחיל אמירת תיקון, קודם שיאכל סעודת יו"ט ולהמשיך אחר הסעודה.

ז. נכון לקבוע הלימוד ברבים, כי השכינה שורה בעשרה. ומי שיש לו ישוב הדעת ביחידות יאמרו ביחידות וכן יזהר לומר בנחת ובכוונה, והפסוקים של תנ"ך יאמרו עם הטעמים.

ח. כשיגיע לסדר תרי"ג מצוות יאמרם בכוונה עצומה ויחשב לו כאילו עשאים.

ט. מי שאי אפשר לו להיות נייעור כל הלילה, לכל הפחות ילמד סדר התנ"ך. ומי שאינו בטוח שיוכל להתפלל בכוונה בשחרית, יוכל להקל לישון בלילה כמה שעות. וְחָכֵם עֵינֵינוּ בְּרָאשׁוֹ שִׁישָׁן בְּעֶרֶב שְׁבוּעוֹת. השנה, שערב שבועות חל בשבת, כשישן לא יאמר שעושה כן כדי לצבור כוחות ללימוד, שדבר זה נחשב כעין הכנה מקודש לחול.

י. מי שלא גמר סדר אמירת התיקון בליל שבועות יסיים אמירתו ביום, ובפרט באמירת תרי"ג מצות.

להזמנת הרצאות של הרב בתחומים שונים:

073-2221290 לשאלות נוספות: 054-8448909

תיקון ליל חג השבועות

למה כדאי להישאר ערים בליל שבועות? וכיצד ינהג מי שבכל זאת עייף?

- א. מנהג ישראל להיות נעורים כל ליל שבועות ולומדים בתורה, ומבואר בספרים הקדושים, כי מי שלא ישן בלילה כלל ועוסק בתורה מובטח לו שישלים שנתו ולא יארע לו שום נזק.
- ב. יש שכתבו, שנכון ליהרר שלא לדבר שיחה בטילה, מכניסת החג עד לאחר קדושת מוסף למחרת. (ומי שהוא נשוי ודאי יעשה כל דבר בחכמה ובתבונה ולא שחלילה יהיה זה על חשבון אשתו
- וילדיו).
- ג. אחר הסעודה ילך תיכף למקום הלימוד וילמד בלי הפסק.
- ד. ראוי ונכון מאוד לכל אחד לומר סדר התיקון הנדפס, שניתקן ע"י רבנו האר"י ז"ל בשער הכוונות, וגם תלמידי חכמים לא יבטלו מלומר סדר התיקון, ואין מן הנכון לפרוש מן הציבור האומרים סדר התיקון ללמוד שאר דברים, ומכל מקום מי שחשקה

פ' קורח כ"ה סיון 1/7
073-2221270

החב"י השני שלך

סופ"ש רווקים
במלון המפואר
רמדה ירושלים

בהשתתפות: הרב זמיר כהן
הרב אבנר קוואס ר' שמעון פרץ

צוות שדכנית יפגשו עם הרווקים במטרה ליצור התאמה

דניאל מסר למורה את דף ההכתבה שלו. עיין המורה בדף, ואמר: "דניאל, בינתיים מצאתי חמש שגיאות בלבד." "איזה כיף!", התלהב דניאל. "ועכשיו אבדוק את השורה השנייה", המשך המורה ואמר.

לפעמים אנשים שמחים מוקדם מדי... מה גרוע יותר, לשמוח מוקדם מדי או להצטרך

חכו לסוף...

חווים תקופה לא טובה? לא להתייאש. היא יכולה להסתיים

דווקא באופן משמח

בעיות בריאות חלילה, או יצוצו קשיים כספיים ואחרים. אדם שחי באופוריה, עלול ליפול עם הסמנים הראשונים של בעיות, ולכן כדאי להיות מודעים לכך מראש.

בתקופות הטובות-פחות, כדאי לחכות בסבלנות. ייתכן מאוד, שהתקופה הלא טובה' תסתיים דווקא באופן ממש טוב ומשמח.

בכל מקרה, החשוב מכל הוא לחיות מתוך אמונה אמיתית - שום דבר, הרי, לא קורה במקרה. כל פרט קטן, וגם כל התרחשות דרמטית, הנם בהשגחה מדוקדקת, ובצדק. יתרה מזאת, כל מה שמתרחש עמנו - "גם זו לטובה" - לטובתנו.

מתוך הספר FHT של הרב יצחק פנגר. להזמנות: 073-2221250

מוקדם מדי? האמת היא שהניסוח כאן לא ממש מדויק, ולכן ננסח זאת כך:

טוב ונכון לשמוח תמיד, מתוך הכרה בכל הטוב שבחינו.

כדאי ליהנות 'מהרגע' ולהשכיל להודות לקב"ה על כל החסדים, הגדולים והקטנים, שהוא עושה עמנו בכל עת.

לא כדאי ולא נכון לחיות בחרדות מפני כישלונות או מסכנות עתידיות.

יש בחייו של כל אדם תקופות שונות, חלקן טובות ונעימות יותר, וחלקן פחות.

הנכון הוא לחיות באיזון - לדעת, שאין שום דאגות שהמצב יישאר כפי שהוא כעת.

ייתכנו שינויים, הן לטובה והן לרעה. אולי תהיינה

תשובה בהידברות

מאת שירה כהן

"פתאום הרב זמיר נכנס אלי הביתה"

שמואל ב' בן ה-26 מהיישוב השמונאים, אמנם נולד למשפחה דתית, אך את הקב"ה גילה באמת רק בעקבות הניסיון הקשה שעבר כחולה סרטן

ורעדתי מרוב התרגשות, כשבדלת חדרי עמדי הוריי ובישרו לי שאורח לא צפוי מבקש לראותני. הרב זמיר כהן הגיע לבקר אותי בהפתעה, וכאלו היינו החברים הטובים ביותר - נכנס אלי הביתה, התיישב על מיטתי, והחל לחזק אותי בדברי תורה ואמונה."

איך הרגשתי?

"מדהים שאי אפשר לתאר. ריחפתי ממש. החיזוקים של הרב ציידו אותי בהמון אנרגיה וכוחות, להמשך המסע והמלחמות שבצדו. אחרי שהרב הלך, לא הפסקתי לבכות. חשבתי לעצמי: 'על שום מה אני ראוי לביקור של אדם גדול כזה?', ולא יכולתי להירגע. לפני שהרב הגיע, הרגשתי שהמחלה, חלילה עומדת להכריע את הכף לטובתה. אבל לאחר

ביקור הרב קיבלתי כוחות יש מאין, וידעתי רק דבר אחד: לו רק ה' יזכה אותי לחזרה בתשובה שלימה, גם אם חלילה יחליט שלא להחזיר לי את הבריאות בחזרה - דינר".

באותו שבוע, כהרגלו בקודש צפה בשיעורו השבועי של הרב זמיר כהן ברמת אביב, בשידור חי. היה זה יום חמישי, ערב ט"ו באב. "במהלך השיעור הרב סיפר על

ילד בן תשע שהיה מעורב בתאונת דרכים, נפצע קשה בראשו והיה תלוי בין חיים למוות. כשפנו לרוב אלישיב לקבלת ברכה, הורה הרב לאביו של הילד לקנות לו תפילין, ולשים למראשותיו על הכר. ההיגיון שעומד מאחורי הציווי הוא שאם יש תפילין, אז חייב גם להיות ראש שבבוא היום יניח אותן.

"בנקודה זו 'נפל לי האסיומון' והבנתי שזה בדיוק מה שאני צריך לעשות. באותו רגע הזמנתי שופר, כי 'אם יש שופר, אז אני חייב להיות בעל ריאות בריאות וחזקות, כדי שבבוא היום אוכל לתקוע בו'. תקראו לזה סגולה, השגחה פרטית או כל שם אחר. אני לא יודע איך, אבל בסייעתא דשמיא גדולה - זה פשוט עבד".

את כל הבדיקות ונמצאתי מתאים להשתלה, כמוני חיכו עוד עשרות אלפים לאותו ניתוח, והעובדה שנכנסתי לרשימת ההמתנה - רק הגבירה את החששות מהעתידי לבוא. אז הבנתי את ערכו הבלתי נדלה של הזמן שעומד לרשותי, והאמינו לי, זמן של אדם בריא אינו דומה כהוא זה, לזמן של אדם חולה. זו פלנטה אחרת לגמרי".

עד שיום אחד, זה פשוט קרה. "התחלתי לצפות בערוץ הידברות, ולהתחזק. שיעור אחרי שיעור, תובנה אחרי תובנה, וגם סלע לבי - שעמד במקום במשך שנים בלי לזוז מילימטר אחד, החל להישחק". אז קיבל על עצמו להחזיר את הכיפה אל מקומה, ולהתחיל לשמור שבת. מאוחר יותר הגיע תור הציצית, ולאחריה - תפילות סדר.

"הפסקתי להיות זה שיושב בחיבוך ידיים, ולכלות זמני באפס מעשה. מאותו רגע, קיבלתי החלטה חד משמעית: אם הרגליים לא יכולות לעמוד, הידיים לא יעזבו את ספר התהלים והפה לא יפסיק להודות, להתפלל ולהתחנן לנס - שיגיע. ולא ביקשתי לרוץ במרתון או לטפס על הרים, רק את היכולת המינימלית לתפקד כמו כל בן אדם בריא. ללכת לבית הכנסת ברגליים שלי, מבלי להזדקק לכיסא גלגלים. זה הכל".

ומי מגיע לבקר? הרב זמיר כהן וזה באמת ה-כ-ל. כי רק מי שחסר את היכולת הפנומנלית הזו לאורך זמן, מבין את המשמעות האמיתית שלה. והקב"ה ברחמיו, השומע תפילות כל פה ואין תפילה ששבה ריקם מלפניו - שמע גם את תפילתו של שמואל בנו, ולא איחר להושיע.

היה זה בשבוע של פרשת 'ואתחנן' שנת תשע"ה, כשהרב זמיר כהן הגיע להרצאה ביישוב שלו, חשמונאים. "לאזוני הרב הגיעה השמועה שישנו בחור חולה שמחכה להשתלת ריאות, ובין היתר מתחזק דרך ערוץ הידברות. הייתי בשוק טוטאלי

"כשהמחלה התגלתה בגיל בר-מצווה, לא כל כך הבנתי מה זה אומר ולכן גם לא ממש 'התרגשתי' ממנה. רק מאוחר יותר, כשבעקבות הטיפולים הכימותרפיים 'זכיתי' במחלת ריאות נדירה בשם פיברוזיס ריאתי, הבנתי את ההשלכות החמורות של הסרטן. מילד בריא ללא שום עבר בעייתי מבחינה רפואית, הפכתי בין רגע לשבר כלי, שזנקה לעזרה על כל צעד ושעל. השיא בא לידי ביטוי בגיל 20, כשהמחלות החלו לפזר את אותותיהן על גופי ובהדרגה איבדתי את היכולת לרוץ. מאוחר יותר ניטלו ממני יכולות אחרות כמו הליכה מהירה, עלייה במדרגות ועוד. הפכתי לנכה במלוא מובן המילה וכל פעילות פיזית, קטנה ככל שתהיה, הייתה כרוכה במאמץ נשימתי אדיר מבחינתי".

"למרות שעדיין הצלחתי לחיות וליהנות מהחיים, ככל שהמצב הרפואי שלי הידרדר - כך הלך והידרדר המצב שלי מבחינה רוחנית. ההידרדרות החלה מגיל 15, עד שלבסוף הגיעה למצב שלא שמרתי על כלום. הפכתי לחילוני גמור, וכל מה שהתחנכתי עליו - שבת, כשרות ושאר ערכי הדת, בין רגע הפכו בעיניי לזניחים".

"לקראת גיל 25, חטפתי דלקת ריאות חריפה שהשביתה אותי סופית. מחלת הפיברוזיס עברה בבת אחת לשלב הסופי שלה, והפכה אותי למרותק למיטה ומחובר למכשיר חמצן שבעה ימים בשבוע, 24 שעות ביממה. לא יכולתי ללכת בעצמי יותר מכמה צעדים, וכל נסיעה מחוץ לבית הייתה מבצע תנעידות סובך על כיסא גלגלים".

בשלב הזה הוגדר שמואל כנכה סיעודי, והדבר היחיד שיכל להצילו הוא השתלת ריאות. אלא שלמרב הצער, בדיוק בזמן שזנקה ביותר לישועה, נתקל בחומה בצורה של בירוקרטיה. "למרות שעברתי

לבדו בכולל

אברך חשוב ונחבא אל הכלים מקבל על עצמו ללמוד במשך הפסקת הצהרים לזכותם של חיילים הלוחמים במלחמת יום הכיפורים לאחר שיחה ששמע. משלחת צבאית שמגיעה לבני ברק בשעה הלא נכונה, מצליחה למצוא דווקא אותו, מכולם כדי לבקש ממנו בקשה. הוא נענה לבקשה וחייב משתנים באחת... סיפור מצחיק ומרגש, המבוסס על קודים פנימיים, שיובנו רק ליודעי ח"ן מקהילות הקודש בארץ. כל השאר מוזמנים לשאול על מה המהומה...

ב"שב ואל תעשה" ולהמתין.
בסוף השבוע, כשחזר האברך מתפילת השחרית פגש בו חברו, אברך אף הוא, ואמר לו: "אני שומע שאתה עובד עם הצבא."
"אני עובד עם הצבא?"
"כן כתוב את זה בפירושי".
אה, הם פרסמו את המודעה בכולל וולוז'ין?"
"איזה כולל וולוז'ין? כל העיר מוצפת מודעות שאתה איש הקשר לצבא ההגנה לישראל."
"אני? איש הקשר? מה הקשר?"
"זה בדיוק מה שאני שאלתי".
עוד זה מדבר וזה בא. אחד משכניו אמר לו "תפקיד לא קל לקחת לעצמך, איש הקשר עם צבא ההגנה לישראל, אתה מקבל על זה כסף?" וכאילו בתיאום מושלם הוא ניצב מול לוח מודעות, ובו צפו כתריסר תושבים, ורואה את שמו מתנוסס במודעה ענקית "הרב... מרחוב... התמנה להיות איש הקשר לצבא ההגנה לישראל. ניתן להשיגו גם בכולל וולוז'ין, והוא ייקח מכם תפילין, כיפות, סידורים ותנ"כים, ואפילו סתם תרומות..."
ורגע לפני שהוא מקבל התקף לב לפתע מישוה מתריסר המתבוננים מזהה אותו ואומר "הנה איש הקשר, הנה איש הקשר..."
לפני רגע, אברך תמים, שמעולם לא נגע בעסקנות, וכעת איש הקשר לצבא ההגנה לישראל ועוד בעיר הקודש בני ברק.
אומר את האמת, לו הייתי אני במקומו הייתי שוכר פועלים שיגרדו את המודעות מהלוחות (והחברה האלה עשו בהחלט עבודה טובה, ככל הנראה בפקודה, ולא נראה שהסתייעו במדביקים של העירייה), אבל האברך פשוט משך בכתפיו חיך ואמר "נו נו..." והמשיך בדרכו הביתה כדי לעשות את הסנדוויצ'ים ולצאת לכולל.
* * *

מסתבר שדווקא משום שהיה מדובר באברך רציני בצירוף הכולל החשוב, אנשים פשוט נהרו והחלו להזרים סידורים, חומשים, משניות, תהילים, גמרות, תרומות כספיות ואפילו שני זוגות תפילין.
האברך שלנו המשיך לשבת וללמוד, וחבריו לכולל הקצו חדר בכולל ורשמו לתורמים פתקים היכן להניח את התרומות.
כעבור שבוע הגיעה המשלחת שוב בשעת צהריים, ומצאו כמובן את האברך שלנו יושב ולומד. הם שאלו אותו אם מישוה תרם והוא השיב שהוא חושב שכן, קם ממקום מושבו והוליד אותם אל החדר.
מה שהם ראו השאיר אותם המומים. היו שם מאות רבות של סידורים תנ"כים, תהילים ותשמישי קדושה כמו כיפות ציציות וכמה תפילין. לאחר מכן שלף האברך מחליפתו כמה עשרות מעטפות סגורות ובוהן תרומות. המשלחת הצבאית הייתה בהלם מוחלט, הם הביאו איזו מכונית

במקצת: שני קצינים, רב צבאי, עסקן חרדי ועוד רב מבני ברק. הם חיפשו לדבר עם אברכי כולל לעניין מסוים, הבעיה הייתה שהם הגיעו לבני ברק בדיוק בשעת ההפסקה.
הם עברו כמה בתי מדרש עד שהגיעו לכולל וולוז'ין, שם גילו אברך השוקד על לימודו למרות ההפסקה.
קצין גברתן מגודל שער ניגש אליו ושאל: "אתה יכול לעזור לנו?"
"בבקשה", אמר האברך. "מה רצונכם?"
"יש התעוררות גדולה באמונה בחזית", אמר האיש. "אנשים רוצים להתחזק באמונה ובמצוות, רוצים סידורים ספרי תנ"ך תפילין כיפות, דברים כאלה..."
"ואיך אני יכול לעזור לכם?"
"חשבנו", התערב סמל הדת, "לפרסם כאן בבית המדרש מודעה שמי שיש לו סידורים או כיפות מיותרות או מסכים לתרום כסף למטרה הזו, שייגש אליך וייתן לך, ואנחנו כבר נגיע אליך."
"למה לא?" אמר האברך, "אשמח לעזור למטרה החשובה".
וכאן מסר האברך את שמו, כתובתו ומספר הטלפון בבית. המשלחת הודתה לו והסתלקה, והוא חזר ללימודו.
עברו יום יומיים והאברך לא הבין מדוע הם לא פרסמו בכולל את ההודעה שלהם. הוא התחבט אם לכתוב בעצמו מודעה, אך החליט, שאם הם לא רציניים בסוף אנשים יביאו לו סידורים, ולו לא יהיה למי למסור אותם. לכן העדיף לנקוט

הסיפור
שאני הולך לספר
התרחש לפני כארבעים שנה, במלחמת יום הכיפורים.
הייתי אברך בכולל "וולוז'ין" בבני ברק. ואז, פרצה המלחמה במפתיע, כידוע, תוך הסבת אבדות גדולות לצבא הישראלי.
באותם ימים מסר משיגה ישיבת פוניבז' הגאון הגדול רבי יחזקאל לוינשטיין זצוק"ל שיחת התעוררות, ובה אמר כי יש עניין של נושא בעול עם חברו וכי כל אחד ואחד צריך להתחזק בלימוד וביראת שמים לטובת החיילים המסכנים נפשם במלחמה.
בכולל שלנו היה אברך עדין נפש ושקט, שלא היה לו בעולמו יותר מד' אמות של תורה והלכה. כששמע את השיחה, החליט לקבל על עצמו שלא לשוב הביתה לארוחת צהריים כי אם להמשיך את סדר הבוקר עד סדר ב', כלומר: שלוש שעות נוספות של לימוד. הוא היה מביא סנדוויצ'ים מהבית, ובשעה שאברכי הכולל סיימו מנחה היה מתיישב לאכול כמה דקות, ומיד אחר כך שוקע בלימודו במנגינה כובשת.
אותו אברך כאמור, נחשב לעילוי ומתמיד שאין כדוגמתו, אך עם זאת נחבא אל הכלים בצורה שלא הרבה ידעו על גודל למדנותו. למעשה גם עצם קיומו היה ידוע רק למעטים. הוא לא היה מתעניין בחדשות ולמעשה לא היה לו שום מושג על המתרחש וגם לא ממש עניין אותו. מבחינתו המשיגה ר' חצק'ל אמר שיש מלחמה ויהודים בסכנה וצריך להתחזק בלימוד, אז זה מה שהוא עשה.
* * *

יום אחד, בשעת צהריים, כשישב ולמד יחידי בכולל, נכנסה לאולם הלימוד קבוצה מזרה

רוצים לארגן שבת רוחנית ומרוממת בקהילתכם?

בואו והיו שותפים לפרוייקט המצליח 'שבת בקהילה' והצטרפו לעשרות קהילות ברחבי הארץ שנהנו משבת של עונג והתעלות רוחנית, השבת בהשתתפות מרצה בכיר מארגון הידברות

לפרטים נוספים חייגו: 073-222-13-61

שי מיוחד לכל מארגן

הרב רפאל אוהיון
הרב מרדכי חיזיה
הרב שיעמר
הרב עמנואל מזרחי
הרב ראובן זכאים
הרב מרדכי לוי
גר הצדק אברהם סיני ועוד...

אם הכל תלוי במידת הביטחון, אז מדוע היו צדיקים שנהרגו?

גם את הפסוק שראית בתהלים (פרק לב, י) פירשו רבים על דרך זו, שהרשע סובל מהייסורים שבאים עליו כי אינו בוטח בה', בעוד הצדיק יודע שהייסורים נועדו לטובתו, ולכן מקבלם בלב שלם ובוטח. הפסוק: "רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו", בעל 'מצודת דוד' פירש אותו כך: "כי הרשע המבעט בייסורים, הנה באים עליו רבים מכאובים. אבל הבוטח בה' ומשכיל לדעת שהמה לטובתו, כי בהם ימורק העוון, ואינו מבעט בהם, החסד מה' מסבבו, כי יסורים ממנו ויהיה נקי מעוון".

החזון איש חינוך להשקפה זו במידת הביטחון, לקבל את כל מה שיבוא עליך באהבה - מבלי לצפות לטוב נגלה בעולם הזה. וכך כתב בספרו "אמונה ובטחון" (פרק ב): "שכל שלא נתברר בנבואה, אין העתיד מוכרע. כי מי יודע משפטי ה' וגמולותיו יתברך? אבל ענין ה'בטחון' (באמת)... לזכור שאין המקרה אדוניה (שליט) לנו, ושאינו מעצור לה' מלהושיענו... ולהשרות בקרבו (של האדם) את האמת הידועה כי אין כאן... מקרה, רק הכל מאתו יתברך בין לטוב ובין למוטב (לרע)".

זהו הביטחון היסודי ביותר שנדרש מכל יהודי - להאמין ולבטוח בה' שכל צער וייסורים בעולם הזה נועדו לטובתו האמתית, ועל כן לקבל את הייסורים באהבה, או לפחות בשתיקה והסכמה. קבלת הדין היא הביטחון בצדק האלוהי.

באיזו מידת ביטחון עליך לנהוג?

בגמרא נאמר: "הרבה עשו כרבי ישמעאל ועלתה בידן, כרבי שמעון בן יוחי ולא עלתה בידן" (ברכות לה, ב). פירוש הדבר, שרמת הנסים הגלויים שה' עושה לאדם היא לפי רמת תמימותו ובטחונו הפנימיים ביותר. לפיכך, עליך להכיר את רמת הביטחון והאמונה האמתיים שלך - ולפעול בהתאם לה, אחרת אתה עשוי להתאכזב. הרב אליהו דסלר זצ"ל, מגדולי תורת המוסר, כתב שיש מספר דרגות במידת הביטחון, וכל אדם צריך להשתדל לפי רמת בטחונו האמתית. תוכל לקרוא על כך בהרחבה בספרו "מכתב מאליהו" (חלק א, פרק ענייני אמונה וביטחון). בהצלחה!

לכתבות נוספות של דניאל בלס, מוזמנים הקוראים לבקר במדור "תורה ומדע" שבאתר הידברות

"אנחנו כן, אבל יש לנו עוד שפה שאתה חייב לימוד וזו שפת הגמרא. אחרי שנלמד אותה אתה אפילו לא תשאל".

נו טוב, פתח האברך מסכת בבא מציעא והחל ללמוד: "אלו מציאות שלו ואלו חייב להכריז..." הסביר לו בטוב טעם, ולאחר שעה וחצי סיימו ללמוד.

הבחור הצעיר התלהב וקבע ללמוד איתו פעם בשבוע.

מאותו היום הם למדו בחברותא. לפעמים היה הצעיר שואל איזו שאלה ששמע בחדשות על חרדים, והאברך היה מבטל אותו במחוי"ד. אם שאל על זיקת אבנים פתח לו את ההלכה שאסור לזרוק אבנים בשבת, וכשהקשה אז איך הם זורקים ענה לו "את זה תענה בעצמך".

פעם כששאל אותו על השמצה כזו או אחרת על אנשי שוליים מהציבור החרדי ענה לו "שנבטל את הצבא בגלל חייל שברח?"

הוא מעולם לא הסכים להיכנס לוויכוח, מעולם לא הסכים לשוחח אתו על אמונה, ובודאי שלא על סוגיות פוליטיות או פולמוס בין דתיים לחילוניים. הוא פשוט ישב ולמד אתו, והצליח במילים מעטות ובנפנופי ידיים (בעיקר של ביטול) לגרום לו לחשוב היטב על כל שאלה שהוא שואל, אם אכן היא שאלה, וגם אם כן, האם אין תשובה עליה, וגם אם אין, האם הנושא בכלל חשוב ורלוונטי לתמונה הכללית או מדובר בשטויות.

עם הזמן קלט הצעיר את הראש של האברך. הוא למד להבדיל בין עיקר לטפל, ונוכח לדעת כמה טפל יש בעולמו ובדרך חשיבתו המושפעת מסיבתו. קלט שרוב שאלותיו שטחיות, מגיעות מהתקשורת ומעידות על בורות ובשום אופן אינן מתמודדות עם הנושאים החשובים באמת. אני חושב שהוא היה לאדם הראשון שהפך ל'בחור ישיבה' עוד לפני שחזר בתשובה... * * *

בסוף הוא גם חזר בתשובה שלמה, הקים בית חרדי ואף עוסק בקירוב לבבות בעירו, ואחריו באו רבים וטובים שגם הם הפכו באותה שיטה ייחודית אמתית וטבעית לבעלי תשובה אמתיים, בלי יוכיחים, בלי התנצחויות, ובלי שום טכניקות שכנוע, פשוט לימוד התורה הקדושה, הבנה ישרה, העדפת העיקר על פני הטפל והסקת דבר מתוך דבר.

והאברך שלנו, אי אפשר לומר שזה לא השפיע על חייו. כיום הוא משיג בשיבה ידועה מאוד בדרום, איש צנוע ונחבא אל הכלים, עד הרגע שהוא מוסר שיחה, שאז מתגלה כוחו האמתית.

ואיש מתלמידיו אינו יודע (ואולי דווקא כן...) את תפקידו הארעי של רבם הנערץ לפני כארבעים שנה כ"איש הקשר של צבא ההגנה לישראל..."

כל ספריו של הסופר הרב חיים ולדר
בידברות שופס - 073-222-1250

קטנה וחשבו שהכול ייכנס לבגז'. כעת הבינו שהם צריכים משאית.

מאותו היום, בכל שבועיים הם היו מגיעים עם משאית, העמיסו את מה שהעמיסו, ומסתבר שזו הייתה רק ההתחלה. בעת המלחמה התחזקו גם חיילים חילוניים רחוקים מדת, הביקוש והצימאון בצבא לתשמישי קדושה היה גדול מכפי שבכלל ציפו, ובכל מקום שהגיעו אליו התקבלו בשמחה ובבקשה לעוד ועוד כיפות, ציציות, תפילין, סידורים, תנ"כים, משניות ותהילים.

האברך מצדו המשיך לשבת וללמוד גם בצהריים, כי כך ציווה רבי חצק'ל לוינשטיין. למרות שלמעשה הפעיל צי שלם של תרומות כספיות ושל הפצים, אחסנה ושינוע, נראה שלרגע לא פסק פיו מללמוד.

נקודה מעניינת נוספת: אם בתחילה חששו מקורביו שהעניין הזה יזכה אותו ויגרום לכל מיני דיבורים על שפנה לעסקנות במקום לימוד ועוד עם מי... מסתבר שמידת האמת שבו וחוסר האכפתיות למה שבני אדם יאמרו, גרמו לכך שבני האדם פשוט לא אמרו דבר, חלקם הגדול הניח שכנראה משהו מגובה (לא מהצבא כמובן אלא

גבוה באמת...) הטיל עליו בחשאיות את המשימה, וממילא הוא שלוחא דרבנן ויש לכבדו על כך. * * *

המלחמה חלפה עברה, עם ישראל ליקק את הפצעים והתאבל על ההרוגים הרבים במלחמה, והאברך שלנו הוסיף לשבת וללמוד.

יום אחד, מגיע חילוני גמור לכולל ולווי'ן ומבקש את הרב הצבאי.

הסבירו לו שבכולל ולווי'ן יש הרבה רבנים, אבל אף אחד מהם אינו צבאי. הוא התעקש, ולבסוף פלט בשיבוש את שמו של האברך גיבור סיפורנו.

הוא התיישב לידו. מישוה הניח כיפה על ראשו, ההוא מצדו הסתפק בכובע... והוא החל לדבר אל מיודענו האברך, סיפר לו מה עבר במלחמה וכיצד ניצל שלוש פעמים ממוות בטוח.

כמובן, האברך הקשיב לו ברוב קשב, ולאחר מכן אומר הצעיר: "הכול בזכות הציצית והתפילין ששלחת לי".

למען האמת, האברך רצה לתקנו ולהסביר לו שלא הוא באופן אישי שלח לו, אך במחשבה שנייה החליט לא לעשות זאת, שכן הוא עלול להתוכח אתו, מה שיעלה בדקות יקרות של לימוד התורה. מה עוד שמבחינת האברך אין חשיבות לשאלה מי שלח אותו, לפיכך שתק.

ומה אומר הצעיר אם לא כך? "האמת שבאתי לכאן מפני שיש לי שאלות קשות על החרדים ועל הישיבות ועל זה שלא משרתים בצבא ועל זה שלא עובדים ועל זה שזורקים אבנים בשבתות. חשבתי שאתה תוכל לענות לי".

האברך אמר לו: "אין בעיה אני אענה לך, אבל לפני כן עליך ללמוד את השפה שלנו". "אתם לא מדברים עברית?"

סופ"ש רוקות
במלון המפואר
גני ירושלים

הרב זמיר כהן הרב אבנר קוואס
ר' שמעון פרץ

פ' קורח כ"ה כ"ו סיון 1/7
073-2221270

החזי השני שלך

עם הרבניות ימימה מזרחי חדוה לוי

צוות שדכניות יפגשו עם הרווקות במטרה ליצור התאמה

צַעִיר מְבַרֵךְ יְשִׁישׁ

בְּמִשְׁךְ שְׁעָה אֲרָכָה שׁוֹחֲחוּ בִּינֵיהֶם הַבָּבָא סָאֲלִי וְהָרַב אֶלְפִּנְדֵרִי בְּעִנְיַי הַלְכָה וְקִבְּלָהּ, וּבִסְיוּמָהּ שֶׁל הַשִּׁיחָה הִפְתִּיעַ הָרַב אֶלְפִּנְדֵרִי בְּשֵׁנִית אֵת הַנוֹכָחִים, כְּאִשֶׁר פָּנָה אֶל הַבָּבָא סָאֲלִי וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כִּי יִבְרְכוּ!

בְּאוֹתָם יָמִים חִי בְצַפֵּת הַגָּאוֹן הַמְקַבֵּל, רַבֵּי שְׁלֹמֹה אֶלְיָעֶזֶר אֶלְפִּנְדֵרִי, הִידוּעַ בְּכַנּוּי, הַמְהַרְשֵׁ"א. הָרַב אֶלְפִּנְדֵרִי הָיָה קָשִׁישׁ מְפֹלֵג, בֶּן תְּשַׁעִים וְחֲמִשׁ שָׁנָה. הוּא הָיָה יָדוּעַ בְּתַקִּיפוֹתוֹ וּבִקְדֻשָׁתוֹ, וְכָל מְקַבְּלֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִתְבַּטְּלוּ לִפְנֵי בִירְאָת כְּבוֹד.

עָלָה, אִפּוֹא, הַבָּבָא סָאֲלִי, לְצַפֵּת, פָּקַד אֵת קְבֻרֹתֵיהֶם שֶׁל הָאֲר"י הַקְדוּשׁ, מִן הַבַּיִת יוֹסֵף, רַבֵּי שְׁלֹמֹה הָלְוִי אֶלְקָבֶץ וְעוֹד, וְאַחַר כֵּן פָּנָה אֶל בֵּיתוֹ שֶׁל הָרַב אֶלְפִּנְדֵרִי, לְהַתְבַּרֵךְ מִפּוֹ.

כְּעִבּוֹר שְׁעָה קִלְה דְרָכּוּ רָגְלָיו שֶׁל הַבָּבָא סָאֲלִי עַל מַפְתָּן חֲדָרוֹ שֶׁל הָרַב אֶלְפִּנְדֵרִי. הַמַּחְזָה שֶׁנִּרְאָה בְּאוֹתָהּ שְׁעָה, נִחְרַט לְעַד בְּלִבוֹתֵיהֶם שֶׁל הַנוֹכָחִים.

כְּאִשֶׁר חָצָה הָאֲבֵרֶךְ הַצְעִיר, בֶּן הַשְּׁלִשִׁים וְאַחַת, אֵת מַפְתָּן הַחֲדָר, הִתְרוֹמַם הָרַב אֶלְפִּנְדֵרִי, בֶּן הַתְּשַׁעִים וְחֲמִשׁ, מִמַּטָּו, וְקָם לְכַבּוֹד מְלֵא קוֹמָתוֹ! כְּאִמּוֹר, הָרַב אֶלְפִּנְדֵרִי הָיָה יָדוּעַ בְּתַקִּיפוֹתוֹ הָרַבָּה, וּמַעֲטִים זָכוּ לְשִׁבְחֵיהֶם מִפּוֹ. הָעֵבֶדָה כִּי קָם מְלֵא קוֹמָתוֹ בְּפָנָי רַב צְעִיר, הִבְהִירָה לְנוֹכָחִים כִּי הַנִּכְסֵס אֵינּוּ תַלְמִיד חָכֵם מִן הַשׁוֹרָה.

בְּמִשְׁךְ שְׁעָה אֲרָכָה שׁוֹחֲחוּ בִּינֵיהֶם הַבָּבָא סָאֲלִי וְהָרַב אֶלְפִּנְדֵרִי בְּעִנְיַי הַלְכָה וְקִבְּלָהּ, וּבִסְיוּמָהּ שֶׁל הַשִּׁיחָה הִפְתִּיעַ הָרַב אֶלְפִּנְדֵרִי בְּשֵׁנִית אֵת הַנוֹכָחִים, כְּאִשֶׁר פָּנָה אֶל הַבָּבָא סָאֲלִי וּבִקֵּשׁ מִמֶּנּוּ כִּי יִבְרְכוּ!

בִּירוּשָׁלַיִם, וְעַל אִף גִּילוֹ הַצְעִיר זָכָה לְהַעֲרָצָה מִיַּחַדְת מִצַּד תּוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם, שֶׁעָלוּ לְהַתְבַּרֵךְ מִפּוֹ. בְּתַקּוּפָה זֹאת הִתְקַרַּב הַבָּבָא סָאֲלִי לְמַקְבְּלֵי יְרוּשָׁלַיִם, וְהִגִּיהָ עִמָּהֶם בְּחֻמַּת הַנְּסִתָּר. בְּמִיַּחַד לְמַד בְּמַחְצָתָם שֶׁל הַגָּאוֹנִים הַמְקַבְּלִים, רַבֵּי אֲבָרְהָם עֲדָס וְרַבֵּי עֲזָרָא הַרְרִי רַפּוּל. בְּמַהֲלָךְ שֶׁהוּתוֹ בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הִחְלִית הַבָּבָא סָאֲלִי לְבַקֵּר בְּצַפֵּת, עִירָם שֶׁל מְקַבְּלֵי הַגָּלִיל.

לרכישת הספר 'סיודא בבא סאלי' לילדים
בהדברות שופס חייו: 073-222-12-50

מה בפרשה?

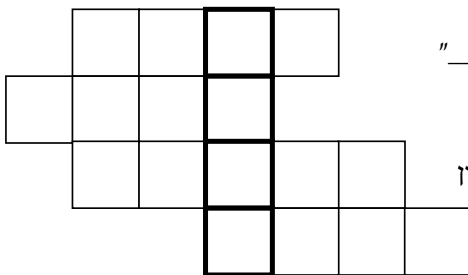
הפרשה הארוכה בתורה

הַפְרָשָׁה שְׁלֹנּוּ הִיא הַפְרָשָׁה הָאֲרָכָה בְּיוֹתֵר בַּתנ"ך - יֵשׁ בָּהּ 176 פְּסוּקִים! וּבְאִמְתָּ, הַפְרָשָׁה מְכִילָה עֲנִינִים שׁוֹנִים: הַמַּחְנָה שֶׁל עַם יִשְׂרָאֵל צָרִיד לְהַשָּׂאֵר קְדוּשָׁה, וְלָכֵן הַקָּב"ה מַצְנֵה שָׂאֵם יֵשׁ אֲנָשִׁים טְמֵאִים, הֵם צָרִיכִים לְשִׁהוֹת מַחוּץ לַמַּחְנָה עַד שְׁיִטְהָרוּ. פְּרֻשֵׁת סוּטָה - אִשָּׁה שֶׁבַעֲלָה חוּשֵׁד בָּהּ מוּבָאָת אֶל הַמִּשְׁכָּן, וְעִלְיָה לְשִׁתּוֹת "מִים מְאָרְרִים" וְהֵם בּוֹדְקִים הָאֵם בְּאִמְתָּ חֻטְאָה. פְּרֻשֵׁת הַנְּזִיר - פְּרוּט הַחֻקִּים שֶׁמְקַבֵּל עַל עַצְמוֹ אָדָם שֶׁנוֹדֵר לְהִיּוֹת נְזִיר: אִסּוּר לֹא לְשִׁתּוֹת יַיִן וְשִׁכָר, וְאִסּוּר לֹא לְגַלַּח אֶת רֹאשׁוֹ. בְּרַכַּת כְּהֵנִים - הַבְּרָכָה שֶׁעַל הַכְּהֵנִים לְבָרֵךְ בָּהּ אֶת הָעָם. מַתְנֵי הַנְּשִׂאִים-בְּנֵי הַמִּשְׁכָּן הַסְתִּימָה, וְהַנְּשִׂאִים שֶׁל הַשְּׂבָטִים מְבִיאִים קְרָבָנוֹת. בְּכָל יוֹם מְקַרֵּב נְשִׂיא אֶחָד אֶת קְרָבָנוֹ. כֵּן בְּמִשְׁךְ שָׁנַיִם-עֶשְׂרֵי יָמִים.

חידה בריבוע

מאת עוזי קייש

הערה: התשובות בכתיב מלא

1. מילה בפרשה הזוהי במשמעותה למי שאין בו מום. "כבש בן-שנתו" _____
2. הכלי ששימש בבית-המקדש לריכוז דם הקרבן ולזריקתו על המזבח נקרא: _____
3. שם השבט שנשיאו הקריב ביום הראשון של חנוכת המזבח הוא: _____
4. מילה בפרשה המציינת זרע ענבים היא: _____

אם פתרתם נכונה את החידון תקבלו בטור המודגש את השכר שיקבל מי שיתן מעשרות משדהו לכהן לפי פירוש רש"י. _____ הרבה.

הידעת?!

את ברכת הלבנה אפשר לברך רק עד אמצע החודש, כיוון שלאחר מכן היא הולכת וקטנה!

מה שהכיסוי מגלה

מדוע יש צורך בכיסוי הראש? ומה הקשר לחינוך הילדים?

אין מה לומר - לכיסוי הראש הנשי, היתה עדנה: בנות לאמהות שלא הקפידו על כיסוי ראש כלל או שכיסו את שערן רק חלקית, עוטות היום לראשן מטפחות יפהפיות. זה נפלא, ואולם כל עוד הדבר נובע מטרנד חברתי-אתני-הודי מסוים, אין כל ערובה לכך שדור הבנות, יספוג אל תוכו את התוכן הערכי של כיסוי הראש ושוב, חלילה, ייסחף לטרנד אחר.

נדמה, שהציווי על האישה לכסות את שיערה, הוא אחד הציוויים שזוכה ל"יחסי הציבור" הגרועים ביותר. למרבית הנשים (והגברים) אין מושג מה מקורו וסיבתו של האיסור: האם אני אמורה להתכער בהיותי נשואה ולהיראות מושכת פחות? (מה שגורם לנשים מסוימות לסלוד מכיסוי הראש או, לחילופין, להזניח את מראהן בעקבות הכיסוי), ואולי - להיפך? אני אמורה לשרדג את המראה שלי ממראה של נערה למראה נשי יותר? (מה שגורם לנשים לחבוש מחלפות המחליפות את שיערן לשיער נוצץ, ארוך וחלק) האם אני אמורה פשוט להגדיר את עצמי כשייכת לנשים העבריות של פעם? (מה שגורם לנשים לעטות לראשן מטפחות המתנשאות לגובה) או שמא, אני אמורה להציב לראשי שלט אזהרה: "עצור! נשואה לפניך!" (ואז, די בכיסוי ראש סימבולי בדמות כיפה).

התורה, אינה חפצה, חלילה, בכיעור האישה: "אין

מזון ומצב נפשי

במאמר הקודם הראינו את השפעת המזון או חסרים תזונתיים על המידות וההתנהגות שלנו עד כדי השפעה על כעס. מפאת חשיבות הנושא, אבקש במאמרי זה להראות היבטים נוספים בעניין.

ד"ר בן פיינגולד, רופא ילדים ומומחה לאלרגיות, העלה בשנת 1973 את התיאוריה ("תיאוריית פיינגולד") כי חשיפה מוגזמת של הילדים למזונות המכילים כימיקלים (צבעי מאכל, חומרי שימור, חומרי טעם וריח) ולמזונות המכילים סליצילטים היא הסיבה העיקרית להפרעות קשב וריכוז בילדים. ואולם, לא כל הילדים זהים בתגובה כלפי מזונות אלו. יש המגיבים לחומרים אלו ולעיתים אף במינונים נמוכים ויש שלא.

למרבה הפלא, דווקא הילדים שרגישים יותר לצריכת מזונות עשירים בצבעי מאכל הם הצרכנים הגדולים ביותר של מזונות אלו. דוגמא לדבר הוא, אחד מצבעי המאכל המצויים במזונות רבים - הטרטראזין - צבע המאכל הצהוב. צבע מאכל זה הוא בעל ההשפעה השלילית ביותר על ילדים הסובלים מהפרעות קשב וריכוז, והוא נמצא בשקדי מרק, דגני בוקר בטעם פירות, אטריות, גלידות וארטיקים, משקאות, אבקות מרק, ממתקים רטבים ועוד. מספר המחקרים הגדול ביותר על הקשר בין צבעי מאכל להתנהגות ילדם נעשה בטרטרזין. מחקרים רבים מצאו כי הוא פוגע במוליכים העצביים (ניורטרנסמיטרים) במוח ועלול לגרום להיפראקטיביות ולהפרעות קשב וריכוז בילדים. יש לציין שהתנהגות היפראקטיבית מתבטאת פעמים רבות בהפרעות התנהגויות קשות שהפרעתן לסביבה קשה מאוד. נתון מעניין נוסף קשור בשוקולד שאהוב על כל כך הרבה אנשים. השוקולד או הקקאו מכיל חומר בשם תאבורמין. חומר זה נחשב ממריץ שבעודף עלול לגרום לעצבנות, חרדות, פחד, פעילות יתר. ועל פי ד"ר ויליאם פיליפוט שהיה פסיכיאטר ומומחה לאלרגיות מוחיות, עלול אפילו לגרום להתנהגות פראית ואכזרית. שוב עולה מתוך הדברים עד כמה המזון שאנחנו צורכים משמעותי כל כך לבריאותנו הנפשית ולהתנהגות שלנו. לעיתים כשאנחנו רואים ילד שמתנהג באופן לא ראוי עלינו לקחת בחשבון שלא תמיד זה בבחירתו. לעיתים זהו המזון שאותו אכל. זה משהו שבמקרים רבים חזק מהילד עד כדי כך שקשה לעיתים לצפות ממנו שיתנהג באופן ראוי כשהמזון אותו צרך מניע אותו להתנהגות שאינה בשליטתו. אי לכך במקרים רבים טיפול במצבים נפשיים או בהתנהגות של ילד או מבוגר חשוב שיכלול אף התייחסות תזונתית.

אליהו שכטר הוא אידיאולוג ומטפל טבעי

לך יפה מן הצניעות!" ולפי חלק מהקדמונים, אפילו אסור לאישה שתגלה את שיער ראשה מפני ששיער קצוץ, נחשב לקושי ו"דין" בעוד ששיער ארוך, מייצג "רחמים".

פיזור השיער, מגלם בתורה את הניתוק מהבל העולם הזה ואי מתן חשיבות לאסתטיקה ולעונג: הנזיר, מגדל את שיערו פרא ולא "עושה חשבון" למה שיחשבו האנשים על מראהו. כידוע, אין דעתה של התורה נוחה מן הפרישות הזו. לסוטה, פורעים את שיער ראשה מפני שלא "עשתה חשבון" למה שיגידו אנשים אודותיה לאחר שנסתרה עם איש זר וגרמה לעצמה להיחשד. הרי שהשיער, גלוי או מכוסה, אמור לבטא מודעות ואכפתיות מן הסביבה ולשרד לה מסר כלשהו!

ומסביר בפשטות הזוה"ק לפרשתנו, שאישה שאינה מכסה את שיערה, "בניה לא יהיו חשובים". מה הקשר?! כל כולו של כיסוי השיער, בא כדי להחדיר בלב הרואים תודעת חשיבות: המראה הראשון שסופג הילד, הינו דמות אמו המשרדת לו עד כמה חשובה, כחוט השערה, כל תנועה בעולם הזה ולהיפך - עד כמה כל סטייה, כחוט השערה, מחוללת בשמים סערה! מאידך - מרחיקה התורה את הנזירות וההזנחה, בפרט כשהמדובר באישה מפני ש"הנשים - שורשן במלכות" (זוה"ק לפרשתנו) ולמלכה - חייב שיהיה כתר יפהפה לראשה! האיזון הנפלא הזה, של דמותו של יהודי, בן של מלך, הוא המראה של אמא, ממנה מקבל הילד תודעת מכובדות, כלפי שמיים וכלפי אנשים: הקב"ה נמצא כאן ו"מלוא כל הארץ כבודו" ומאידך, אנשים יש כאן ולכן, יש לתת חשיבות לטיפוח, לחן ולאסתטיקה!

משחקים בשבת

האם מותר לנפח בלון? ומה עם פאזלים ובימבה?

1. משחקי ילדים: מותר לילד קטן (שלא הגיע לגיל 13) לשחק במשחקים שאינם פועלים באמצעות סוללה או חשמל. ומותר לגדול לתת לו בידיו את המשחק.

2. משחקי קופסא: יש להימנע ממשחקים שיש בהם מקח וממכר, וגם ממשחקים שיש בהם ברירה (כמו ברירת קלף מתוך ערימה וכו') - אלא יבחר את הקלף שהוא רוצה, ויניח את השאר. כמו כן, יש לשים לב שלא למיין את החלקים בסיום המשחק. יש לראות מה מכילה הקופסה לפני המשחק: יש קופסאות שמכילות צבעים, כלי תפירה וכלים אחרים האסורים בשבת.

3. לגו ופאזל: מותר לשחק בלגו, ולבנות בו צורות, בניינים ומגדלים ולפרקם. ואין לחוש משום בונה או סותר (כשאינו תוקע בחזק), כיון שצורות אלו עשויות להתפרק ולא לקיום. מותר לשחק בפאזל של תמונות וציורים שונים כיציאת מצרים, מועדי ישראל ועוד, וכן פאזל עם אותיות וכתובים שונים.

4. בלון: מותר לנפח בלון בשבת, אך אסור לקושרו, כיון שלא מתכוון לפותחו. אבל רשאי ללפף עליו סרט נייר או לסוגרו בגומיה.

5. רעשן או פעמון: אין לקשקש ברעשנים וכלי נגינה שונים לתינוק. אבל אין צורך להסיר את הפעמונים התלויים בעריסת התינוק, וכשהוא מנענע בהם משמיעים לו קול.

6. ארגז חול: חול, הוא מוקצה מחמת גופו. אולם, אם ייחדוהו לשימוש מסוים, מותר לטלטלו. ולכן

עשר עובדות

מאת נעמה גרין

רשאי הקטן לשחק בארגז חול ים שהוא יבש. אך בחול ישיש בו לחות, אם הוא קטן שהגיע לגיל חינוך, יפרישהו אביו שלא ישחק בו כלל.

7. גולות או 'חמש אבנים': מותר לילדים לשחק בגולות או חמש אבנים על גבי קרקע מרוצפת, אבל לא על עפר, שמא יחפרו או ישוּו את הגומות שבעפר.

8. נדנדה וקפיצה בחבל: נדנדה שהחבל שלה קשור ישירות לעץ, אסור להתנדנד עליה, אבל אם היא תלויה במסמר התקוע בעץ, מותר להתנדנד עליה, ובלבד שהאילן חזק ולא יתנדנד. מותר לילדים לקפוץ בחבל על גבי קרקע מרוצפת.

9. בימבה או אופניים: ילדים קטנים שלא הגיעו לגיל חינוך (פחות מגיל 6), רשאים לנסוע על בימבה או על אופניים עם שלושה גלגלים, שהכול יודעים שהם למשחק הילדים בלבד, אבל לגדולים אסור.

10. משחקי כדור: כתב מרן בשלחן ערוך: "אסור לשחק בשבת ויום טוב בכדור". על כן, יש להזהיר את אותם התועים, ומבלים את זמנם ביום שבת הקדוש במשחקי כדורגל וכדורסל.

חודש הספר העברי כבר כאן! המבצעים חוזרים ובגדול!!!

מאות ספרים במחירי עלות מצחיקים....

לרשימת הספרים המלאה
היכנסו להידברות שופס:
shops.hidabroot.org

מבצעים
מיוחדים
על מגוון ספרים
מבוקשים

לפרטים נוספים
חייגו:

073-222-12-50

בס"ד

למאן חפשה לנשים בחמישה כוכבים

במלון המפואר רמדה רנסנס ירושלים
שלושה ימי חופשה בתאריכים: ה'ו-ז בתמוז 11-12-13 לילי

בהשתתפות

הרב זמיר כהן הרב יצחק פנוג
הסטודאפיסט ר' שמעון פרץ

הרבנית מימה מזרחי

תוכניות 	בריכה/חדר כושר 	הרצאות
סדנת גרפולוגיה 	ארחות גורמה 	הופעות
סדנת ניהול הבית 	סדנת קאוצ'ינג 	סדנת איפור

הבטיחי את
מקומך 073-2221270